

*elértem mind amit akartam
csak azt nem értem el ami akart*

*mintha szűkesztendei jégverésnek
föltartom az időnek arcomat*

*Fölfénylenek a gyümölcstelen fények
dühével a szegénység szégyenének
nézem a megimádott tárgyakat*

*sóvároghatom újra hogy ne féljek
kifosztani magamból magamat*

*ó istenek ó istenek hiszen
minden beteljesült és semmisem*

már én vagyok az ág és a folyó

*iszom és ízlelem magam
mi bennem a jó?
mi bennem a jó?!*

Óda az improduktivitáshoz

*belőled most nem lesz kenyér
téged félretesznek megerjedsz
keleszteni másik cipóba kellesz*

te kovász vagy tovább dolgozol

*belőled nem most lesz kenyér
s lesz-e holnap nem kérdezed
és azt se kell-e holnap is kovász*

BAKA ISTVÁN

Prédikátor-ének

Moldova Györgynek

*Ím, két lélegzetvételed
között a csend vagyunk, Uram!
Sorsunkká dermed némaságod —
fordítsd ránk kegyelmed, ha van.*

A meggyötört arcú vizeknek
is kín, ha kiürült egek
tükrei csak. Ezt lássuk eztán
óvó tekinteted helyett?

Mint félig béna nyelv, sajogva
forgunk az éj szájueregében,
még motyogunk kemény fogakba
ütközve, túl minden reményen.

Tárgyakká hűlnek a szavak
és tömlőcfalakká a tárgyak,
és szétszór közönyöd alatt
bennünket s elfelejt e szárad.

